

parteneri:

LABORATORUL
DE MUZICĂ

FLAUTUL

▶ laboratoruldemuzica.ro

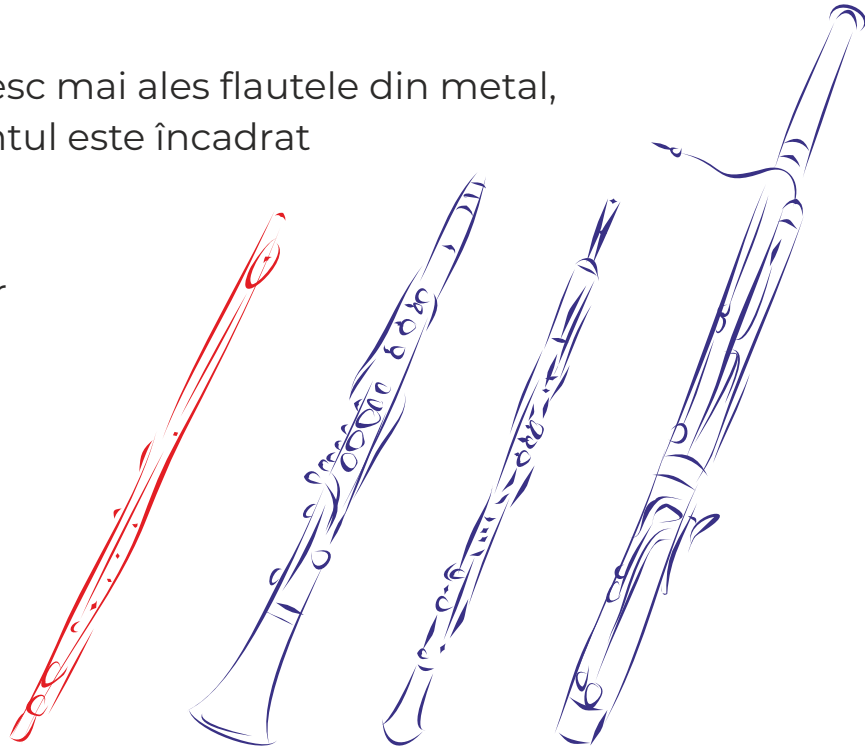

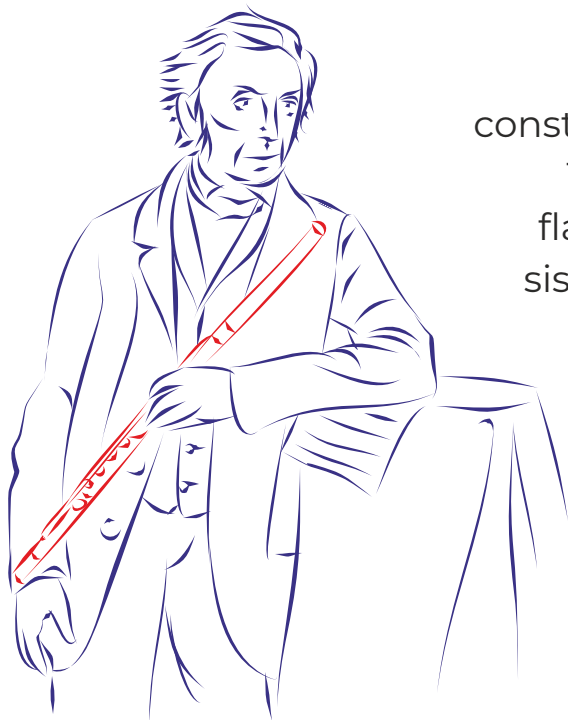
Flautul este unul dintre
cele mai vechi instrumente,
fiind reprezentat
în arta egipteană
și cea a Greciei antice.

Materialele din care erau făcute flautele au variat de-a lungul timpului: de la trestie, lemn, lut și fildes, pînă la nichel, argint, aur și platină.

Astăzi se folosesc mai ales flautele din metal,
deși instrumentul este încadrat
în continuare
în familia
instrumentelor
de suflat
din lemn.

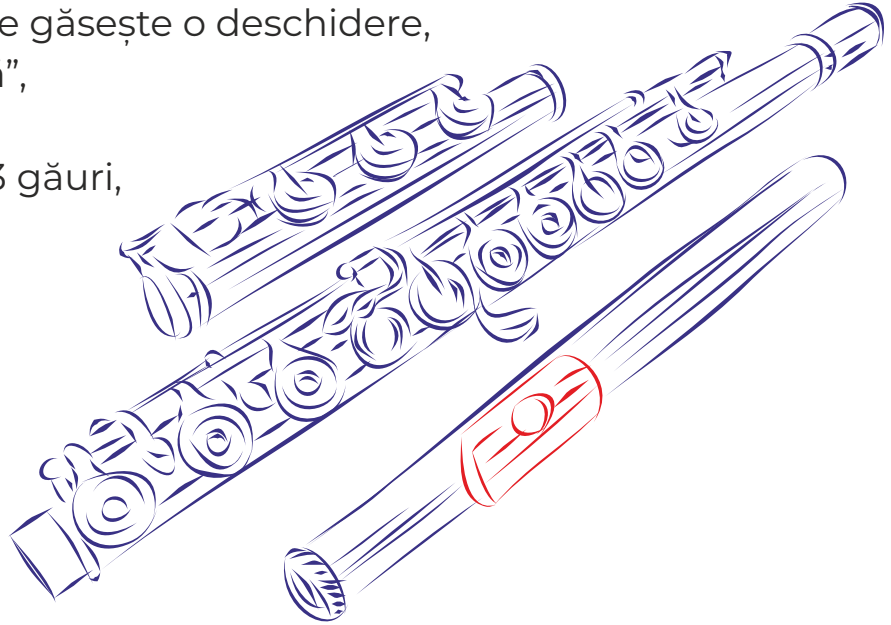
Inițial flautele erau
construite dintr-o singură bucată.

Theobald Boehm a construit
flautul cu inele și tije metalice,
sistem păstrat până în prezent.

Flautul are formă cilindrică și o lungime de aproximativ 70 cm.

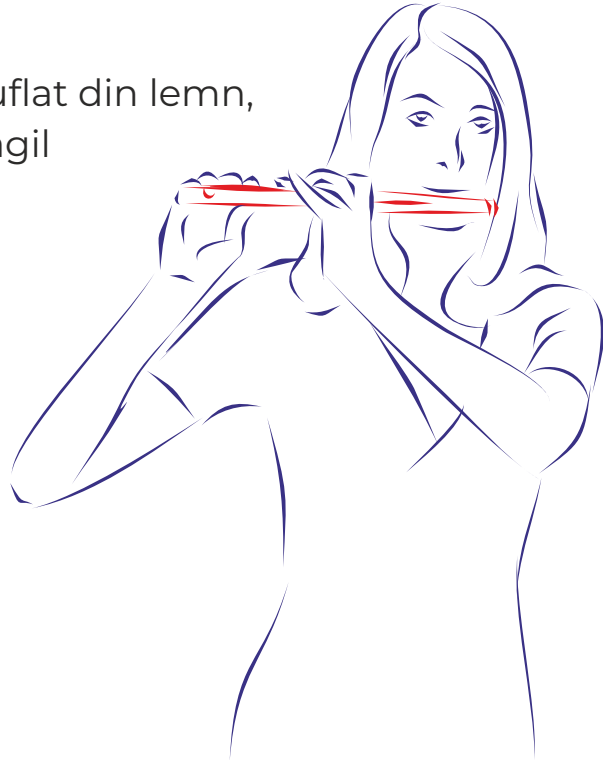
Spre capătul de sus se găsește o deschidere,
denumită „ambușură”,
prin care se suflă.
Corpul flautului are 13 găuri,
închise și deschise
prin clape
mișcate de pârghii.

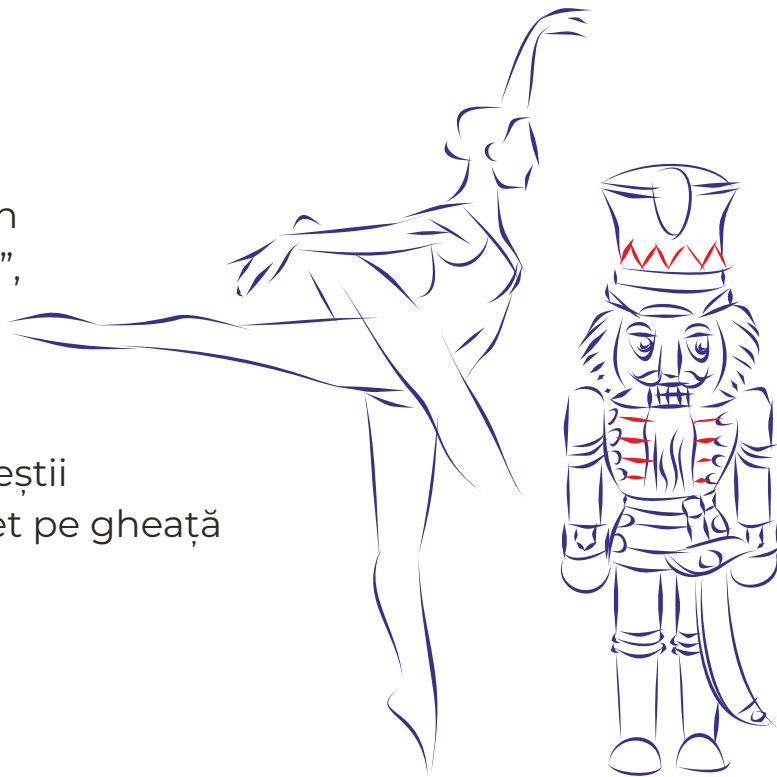
Familia flautului: flautul bas, flautul tenor, flautul alto și flautul piccolo.

Dintre instrumentele de suflat din lemn,
flautul este poate cel mai agil
când vine vorba de salturi.

Îl puteți recunoaște în
„Spărgătorul de Nuci”,
celebrul balet
al compozitorului
Piotr Ilici Ceaikovski
sau în variantele poveștii
adaptate pentru balet pe gheață
sau desen animat.

Flautul a fost deseori utilizat pentru redarea sunetelor păsărilor, un exemplu fiind „Colivia” din „Carnavalul animalelor”, o lucrare compusă de Camille Saint-Saëns.

Un solo sensibil de flaut
poate fi ascultat în
„Sheherazade”,
lucrare scrisă de
Nikolai Rimski-Korsakov
și inspirată de
basmelor arabe
din „1001 de nopți”.

„Syrinx” de Claude Debussy, „Badinerie” de Johann Sebastian Bach

sau „Bolero” de Maurice Ravel sunt doar câteva dintre lucrările în care vă puteți bucura de sunetul flautului.

parteneri:

UNIVERSITATEA
NAȚIONALĂ DE
MUZICĂ
BUCUREȘTI

PROIECT CO-FINANȚAT DE:

▶ laboratoruldemuzica.ro

CU SPRIJINUL:

